

NIVELL C1 VALENCIÀ / NIVEL C1 VALENCIANO

COMPRESIÓ ORAL/COMPRESIÓN ORAL

GUIÓ/ GUION

	VALENCIÀ NIVELL C1
PISTA	
1.	<p>Prova per a la destresa de Comprensió Oral, Nivell C1 de Valencià, curs 2014-2015, Comunitat Valenciana.</p> <p>A continuació, escoltareu les instruccions de les dos tasques per a la correcta realització d'esta prova.</p> <p>Introduïrem cada part de la prova i tindreu temps per a mirar les preguntes.</p> <p>Al principi de cada audició, sentireu este so: (BEEP)</p> <p>Mentre escolteu, podeu prendre notes o escriure les respostes en el lloc indicat en la prova.</p> <p>En acabar cada exercici, tindreu temps per a repassar les respostes o passar-les en net.</p> <p>Per a cada exercici, llegiu molt bé les instruccions per saber com heu de contestar.</p> <p>Si teniu cap dubte, pregunteu ara, perquè no podeu parlar durant la prova.</p> <p>(30'') (ÉS L'ÚNIC MOMENT EN QUÈ ES POT PARAR EL CD)</p>
2.	<p>Mireu el primer exercici.</p> <p>A continuació, escoltareu dos vegades un fragment d'un reportatge sobre Jaume I. En acabar, disposareu de dos minuts per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del primer exercici.</p> <p>TEXT</p> <p>VEU 1: El 2 de febrer de 1208 Jaume I naixia a Montpeller. Aquest dissabte es compleixen exactament 800 anys d'aquesta data. El rei, també conegut com el Conqueridor, és el responsable de les conquestes de Mallorca, Menorca, les Pitiüses i València, ciutat on es guarda el penó que hissaren els andalusins valencians com a símbol de rendició. Amb aquestes conquestes, Jaume I va expandir la corona catalanoaragonesa.</p>

<p>VEU 2: Era un bon militar, però va guanyar només una batalla, la de Porto Pi, el 1229 a Mallorca. El problema és que en l'Edat Mitjana ser un bon militar no volia dir necessàriament guanyar batalles. Són molt poques les batalles que es lliuraven en els camps de batalla. La guerra es feia assetjant ciutats, conquerint ciutats, castells. Doncs, un bon militar és algú que sap organitzar els recursos militars del país conquerint el màxim, gastant el mínim.</p> <p>VEU 1: Jaume I, fill de la seua època, també podia ser brutalment violent.</p> <p>VEU 3: Com mostren els exemples de... de fer tallar la llengua al bisbe de Girona. Ara, segurament ben merescudament perquè havia..., sembla que havia divulgat un secret de confessió, i això no es pot fer.</p> <p>VEU 1: El monarca va ser prou intel·ligent com per a expandir el territori de la corona cap al sud i no cap al nord com havien intentat tots els seus predecessors.</p> <p>VEU 2: Catalunya està tapada per França perquè el sud de França és un abeller, que no se'n va sortir ni el pare ni l'avi, i ell és prou intel·ligent per veure que no ho aconseguiria, que no en trauria cap benefici. Mentre l'expansió territorial és cap al sud, l'enemic és molt més feble i té terres que es poden conquerir.</p> <p>VEU 3: Jaume I prefereix no enfrontar-se a França, entre altres raons, també, no solament és França, sinó el papat. Té... Té enfront massa poder.</p> <p>VEU 1: Jaume I, però, no solament va ser un rei conqueridor. Conegut com el bon rei Jaume pels seus súbdits, també va assentar una potent administració.</p> <p>VEU 3: Va crear els primers consells municipals de... de Barcelona, Mallorca, València; és a dir, al costat de la seua obra de conquesta, que duplicà el territori de la Corona d'Aragó amb la incorporació de Mallorca i València, està la seua obra legislativa, la seua obra política, la seua obra d'home d'estat.</p> <p>VEU 1: Tot i que el 1269 va començar una croada fallida a Terra Santa, els darrers estudis dubten que Jaume I fos un fanàtic religiós.</p> <p>VEU 3: El realisme polític o... el pragmatisme s'imposava a l'eventual fanatisme. Ell hauria volgut expulsar tots els moros, tant de Terra Santa com de València, però... a l'adonar-se que no hi havia suficients colons, no hi havien vingut prou repobladors catalans i aragonesos, els musulmans són necessaris per a continuar treballant la terra. Aleshores, eh... A pesar de les promeses que havia fet al Papa i de les ordres d'expulsió general que havia emés, finalment consent que la població musulmana continue residint al Regne de València.</p> <p>VEU 2: Mai es va embarcar en empreses que anaren no sols més enllà de les seues forces, sinó que foren perilloses, efectivament, arriscades. Sempre va fer tot el que va fer, ho va fer, com dir-ho, mesurant atentament com, quan i amb quines forces s'havia de fer.</p> <p>VEU 1: És molt probable que Jaume I, com era normal en l'època, no sabera ni llegir ni escriure, però va deixar probablement dictat <i>El llibre del fet</i> on fa un repàs a la seua vida i gestes i que van transcriure els escriptors.</p> <p>VEU 3: És ben probable que entre ell i els escriptors hi haguera una tercera persona que fóra el redactor material, qui s'encarregara de l'ordenació dels materials que, segurament, podria haver estat el seu fill bastard, Jaume Sarroca, bisbe d'Osca.</p> <p>VEU 1: Un dels aspectes més criticats del seu exitós regnat de més de 60 anys és el fet d'haver dividit, una vegada mort, les seues terres entre diferents fills en lloc de concentrar el poder en l'hereu.</p> <p>VEU 3: Això et debilita la... la... la monarquia; i bé, sí que..., sí que és un dels aspectes que més se li han qüestionat, al monarca.</p> <p>VEU 2: Per què ho va fer? Diguem-ne que no se sap. Per a mi, personalment, jo</p>

	<p>vaig proposar una interpretació que és potser perquè... perquè només amb un fill, de rei, no en tenia prou. Se sentia tan, tan messiànic, i tan gran se sentia, que havia de deixar la seua heretat a més d'un, a més d'una persona perquè la seua sang s'escampés, perquè la seua personalitat s'escampés més.</p> <p>http://www.vilaweb.tv/800-anys-del-bon-rei-en-jaume (Fragment adaptat)</p> <p>Escolteu novament. (BEEP)</p>
3.	<p>Segona audició del primer exercici.</p> <p>Ara teniu dos minuts per a contestar o per a repassar les respostes. (+2')</p>
4.	<p>Mireu el segon exercici.</p> <p>A continuació, escoltareu dos vegades uns fragments d'un programa sobre una exposició d'art. En acabar, disposareu de dos minuts per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut per a llegir les preguntes. (+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del segon exercici.</p> <p>Exemple</p> <p>I en el catàleg estan les fotografies de l'estudi, moltes més fotografies, els meus textos íntegres i al mateix temps hi ha una contribució de l'artista que ha fet un esbós del seu estudi; és a dir, hi ha tres mirades: la mirada del fotògraf, la mirada meua com a escriptor i la mirada del propi artista del seu espai.</p> <p>Fragment 1</p> <p>Era un grup d'entrevistes, d'unes trenta, que havíem realitzat el fotògraf Jesús Ciscar i jo. Aleshores, quan vam vore que teníem un bon material, vàrem pensar que allò es podria, d'alguna forma, publicar, que realment era una llàstima que quedara tan sols en un producte exclusivament periodístic. Arran de tot això vam pensar que es podia publicar i que fóra una espècie de catàleg per a una exposició. Va ser quan vam començar a pensar en la possibilitat d'unir l'obra d'un pintor, juntament amb la fotografia, juntament amb uns textos meus, i d'eixa forma que hi haguera una visió creuada des dels quadres, fins a la fotografia, fins a les sentències meues. En realitat és un conjunt de sensacions i de percepcions del que és això, l'estudi del pintor.</p> <p>Fragment 2</p> <p>També això ha estat una de les circumstàncies que ha permés que aquesta sèrie s'allargue durant cinc anys. És a dir, amb Jesús tinc molta amistat, ens compenentrem molt bé, tenim la mateixa visió; de vegades no cal ni que parlem quan arribem ens mirem i ja sabem perfectament que hi ha possibilitats o hi ha poques possibilitats. A més de ser un bon fotògraf és una persona que, com dic en el catàleg, en la introducció, participa d'una manera discreta, però participa en l'entrevista; no és que estiga fent preguntes però sí, se produïx un ambient de conversa entre els tres, entre l'artista i nosaltres dos que fa que siga molt natural tot el que està passant. Això fa també que l'artista s'òbriga, es trobe còmode, es desinhibisca i, fins i tot, comence a parlar de coses que a la millor no s'esperava, i em diuen: «això no ho contes, això no ho contes», però jo ho conte sempre tot, com és natural, que és el treball del periodista. Encara no s'ha enfadat cap d'ells amb mi; del que es tracta un poc és tindre una conversa d'art i és el que jo dic...</p>

	<p>Fragment 3 Jo crec que aquests encontres amb l'art, que també es podria dir així, han estat molt plaents, molt relaxats; jo realment ho he fet perquè m'ho he passat molt bé i també Jesús.</p> <p>Fragment 4 Se sap més o menys qui són els que estan més consagrats, però també hi ha veus que estan emergint, hi ha també gent que duu molt de temps en el món de l'art, que pot ser que no tinga una consagració tan important com altres, però que té una obra molt sòlida i molt interessant, o que al menys a mi em resulta interessant.</p> <p>Fragment 5 Moltes d'aquestes obres no s'havien vist mai, sobretot pel públic, el gran públic valencià, i això ha fet que siga... Crec que és una exposició d'art contemporani, realment, no sols tens la fotografia, els textos, la vida dels artistes..., sinó que tens una visió del que és l'art contemporani valencià realment esplèndida. Al País Valencià crec que no tens cap altre lloc semblant que tinga aquesta col·lecció tan brillant.</p> <p>Fragment 6 Visitant els estudis dels artistes el que veus moltes vegades és que hi ha una relació entre l'obra i l'espai en què vol estar, i en què en molts casos es troba. Quan entres en un estudi que no has estat mai i quan et diuen: «T'espere a tal hora en tal lloc, esta és l'adreça.» I toques al timbre i t'obrin la porta i entres. Sempre hi ha un moment de màgia, d'expectació perquè entres en una atmosfera particular, tancada, molt singular i que fa que, de vegades t'endus sorpreses, perquè veus tu l'obra, la coneixes. T'imagines per l'obra un tipus d'estudi, potser molt lluminós, molt ample... Alguns en l'obra hi ha una correlació molt directa, per exemple l'estudi d'Andreu Alfaro era pura llum, pura línia, era d'una gran perfecció; però altres estudis són realment una part més de l'obra de l'artista, per exemple el de Carmen Calvo.</p> <p>Fragment 7 Pense que és una llàstima que s'estiga perdent el paisatge valencià. En primer lloc perquè hi ha hagut una tradició paisatgista important, tot i que realment el paisatge en sí no s'ha pintat molt. S'han pintat sempre escenes costumistes, escenes en la mar, o en les panses o arplegant, collint taronges, però no s'ha pintat el paisatge sense figures humanes. De marines, se n'han fet poques. Camps... fins a Michavila ningú havia pintat de veres, pintat de veres l'Albufera... És important; ni Pinazo, ni Sorolla, ningú havia pintat el llac tenint-lo a tres minuts de València. Si haguera estat a tres minuts de Londres, haguérem tingut l'Albufera per totes bandes, o a tres minuts de París... Imagineu-vos els impressionistes el que hagueren fet. Això és una de les coses que també en els estudis hi apareix molt, no?</p> <p style="text-align: right;">https://www.youtube.com/watch?v=f5GPqGak1Y</p> <p>Escolteu novament. (BEEP)</p>
5.	<p>Segona audició del segon exercici. (BEEP) Ara teniu dos minuts per a contestar o per a repassar les respostes. (2' silenci)</p>
6.	<p>Açò és el final de la Prova per a la destresa de Comprensió Oral, Nivell C1, curs 2014-2015.</p>